

I

(Πράξεις εγκριθείσες δυνάμει των συνθηκών ΕΚ/Ευρατόμ των οποίων η δημοσίευση είναι υποχρεωτική)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 708/2007 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 11ης Ιουνίου 2007

για τη χρήση στην υδατοκαλλιέργεια ξένων και απόντων σε τοπικό επίπεδο ειδών

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 37 και το άρθρο 299 παράγραφος 2,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽¹⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Σύμφωνα με το άρθρο 6 της συνθήκης, οι απαιτήσεις περιβαλλοντικής προστασίας πρέπει να ενταχθούν στον καθορισμό και την εφαρμογή των κοινοτικών πολιτικών και δράσεων, ιδίως προκειμένου να προωθηθεί η αειφόρος ανάπτυξη.
- (2) Η υδατοκαλλιέργεια αποτελεί έναν ταχέως αναπτυσσόμενο κλάδο, στον οποίο εξερευνώνται καινοτομίες και νέες αγορές. Προκειμένου να προσαρμοσθεί η παραγωγή στις συνθήκες της αγοράς, είναι σημαντική η διαφοροποίηση των ειδών που εκτρέφονται από τον κλάδο της υδατοκαλλιέργειας.
- (3) Η υδατοκαλλιέργεια ωφελήθηκε οικονομικά από την εισαγωγή, κατά το παρελθόν, ξένων ειδών και από τη μετατόπιση απόντων σε τοπικό επίπεδο ειδών (π.χ. ιριδίζουσα πέστροφα, στρείδι του Ειρηνικού και σολομός) και ο στόχος της πολιτικής για το μέλλον είναι η βελτιστοποίηση του οφέλους που συνδέεται με τις εισαγωγές και μετατοπίσεις αποφεύγοντας ταυτόχρονα τις μεταβολές στα οικοσυστήματα, προλαμβάνοντας αρνητικές βιολογικές αλληλεπιδράσεις, συμπεριλαμβανομένων των γενετικών αλλαγών, με αυτόχθονες πληθυσμούς και περιορίζοντας τη διασπορά μη στοχευόμενων ειδών και επιβλαβών επιπτώσεων σε φυσικά ενδιαιτήματα.

(4) Τα χωροκατακτητικά ξένα είδη έχουν αναγνωριστεί ως ένα από τα βασικά αίτια απώλειας αυτόχθονων ειδών και βλάβης της βιοποικιλομορφίας. Δυνάμει του άρθρου 8 στοιχείο η) της σύμβασης για τη βιοποικιλότητα (ΣΒΠ), της οποίας η Κοινότητα είναι μέρος, κάθε συμβαλλόμενο μέρος υποχρεούται να προλαμβάνει, στο μέτρο του δυνατού, και ανάλογα με την περίπτωση, την εισαγωγή των ξένων εκείνων ειδών τα οποία απειλούν τα οικοσυστήματα, τα ενδιαιτήματα ή τα είδη, να τα ελέγχει ή να τα εξαλείφει. Ιδίως, η διάσκιση των συμβαλλομένων μερών της ΣΒΠ ενέκρινε την απόφαση VI/23 σχετικά με τα ξένα είδη τα οποία απειλούν τα οικοσυστήματα, τα ενδιαιτήματα ή τα είδη, το παράρτημα της οποίας καθορίζει τις κατευθυντήριες γραμμές για την πρόληψη, εισαγωγή και άμβλυση των επιπτώσεων των εν λόγω ξένων ειδών.

(5) Η μετακίνηση ειδών εντός της φυσικής κατανομής τους σε περιοχές από τις οποίες απουσιάζουν σε τοπικό επίπεδο για ειδικούς βιογεωγραφικούς λόγους μπορεί επίσης να συνιστά κινδύνους για τα οικοσυστήματα των περιοχών αυτών και θα πρέπει επίσης να καλυφθεί από τον παρόντα κανονισμό.

(6) Ως εκ τούτου, η Κοινότητα θα πρέπει να αναπτύξει το δικό της πλαίσιο για τη διασφάλιση επαρκούς προστασίας των υδάτινων ενδιαιτημάτων από τους κινδύνους που συνδέονται με τη χρήση μη αυτόχθονων ειδών στην υδατοκαλλιέργεια. Το πλαίσιο αυτό θα πρέπει να περιλαμβάνει διαδικασίες για την ανάλυση των δυνητικών κινδύνων, τη λήψη μέτρων βάσει των αρχών της πρόληψης και της προφύλαξης, και τη θέσπιση, εφόσον είναι αναγκαίο, σχεδίων έκτακτης ανάγκης. Οι διαδικασίες αυτές θα πρέπει να στηρίζονται στην πείρα που αποκτάται από τα υφιστάμενα εθελοντικά πλαίσια, και κυρίως από τον κώδικα πρακτικής για τις εισαγωγές και μεταφορές θαλάσσιων οργανισμών του Διεθνούς Συμβουλίου για την Εξερεύνηση της Θάλασσας (ICES) και τον κώδικα πρακτικής και το εγχειρίδιο διαδικασιών για την εξέταση της εισαγωγής και μεταφοράς θαλάσσιων οργανισμών και οργανισμών γλυκών υδάτων της ευρωπαϊκής συμβουλευτικής επιτροπής για την αλιεία εσωτερικών υδάτων (EIFAC).

⁽¹⁾ ΕΕ C 324 της 30.12.2006, σ. 15.

- (7) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό θα πρέπει να ισχύουν με την επιφύλαξη της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον ⁽¹⁾, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων και της άγριας πανίδας και χλωρίδας ⁽²⁾, της οδηγίας 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2000, για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων ⁽³⁾ και της οδηγίας 2006/88/ΕΚ του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 2006, σχετικά με τις απαιτήσεις υγειονομικού ελέγχου για τα ζώα και τα προϊόντα τους και σχετικά με την πρόληψη και την καταπολέμηση ορισμένων ασθενειών των υδρόβιων ζώων ⁽⁴⁾.
- (8) Οι δυνητικοί κίνδυνοι, οι οποίοι μπορούν σε ορισμένες περιπτώσεις να είναι ιδιαίτερα εκτεταμένοι, είναι εμφανέστεροι αρχικά σε τοπικό επίπεδο. Τα χαρακτηριστικά του εκάστοτε τοπικού υδάτινου περιβάλλοντος σε ολόκληρη την Κοινότητα παρουσιάζουν μεγάλες διαφορές, τα δε κράτη μέλη διαθέτουν την κατάλληλη γνώση και εμπειρογνομosύνη για την εκτίμηση και τη διαχείριση των κινδύνων που διατρέχει το εκάστοτε υδάτινο περιβάλλον που υπάγεται στην κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία τους. Ως εκ τούτου, η εφαρμογή των μέτρων που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό ενδείκνυται καταρχήν να εμπίπτει στο πεδίο ευθύνης των κρατών μελών.
- (9) Θα πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι οι μετακινήσεις ξένων ειδών ή απόντων σε τοπικό επίπεδο ειδών που διατηρούνται σε κλειστές εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας, οι οποίες είναι ασφαλείς και παρουσιάζουν πολύ χαμηλό κίνδυνο διαφυγής, δεν θα πρέπει να υπόκεινται σε προηγούμενη εκτίμηση περιβαλλοντικού κινδύνου.
- (10) Ωστόσο, όταν οι κίνδυνοι δεν είναι αμελητέοι και μπορούν να επηρεάσουν άλλα κράτη μέλη, θα πρέπει να υπάρχει ένα κοινοτικό σύστημα διαβούλευσης των ενδιαφερομένων και επικύρωσης των αδειών πριν τη χορήγησή τους από τα κράτη μέλη. Η επιστημονική, τεχνική και οικονομική επιτροπή αλιείας (ΕΤΟΕΑ), η οποία συστάθηκε δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2002, για τη διατήρηση και βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στο πλαίσιο της κοινής αλιευτικής πολιτικής ⁽⁵⁾, θα πρέπει να παρέχει τις επιστημονικές γνωμοδοτήσεις στη διαβούλευση αυτή, η δε συμβουλευτική επιτροπή αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, η οποία συστάθηκε με την απόφαση 1999/478/ΕΚ της Επιτροπής ⁽⁶⁾, θα πρέπει να παρουσιάζει τη γνώμη των ενδιαφερομένων παραγόντων του τομέα της υδατοκαλλιέργειας και της προστασίας του περιβάλλοντος.
- (11) Μερικά ξένα είδη χρησιμοποιούνται συνήθως από πολύ καιρό στην υδατοκαλλιέργεια σε ορισμένα μέρη της Κοινότητας. Συνεπώς, οι δραστηριότητες που συνδέονται με τα είδη αυτά θα πρέπει να τυγχάνουν διαφοροποιημένης αντιμετώπισης η

οποία να διευκολύνει την ανάπτυξη τους χωρίς πρόσθετο διοικητικό φόρτο, υπό τον όρον ότι η πηγή που μπορεί να προσφέρει υλικό είναι απαλλαγμένη από μη στοχευόμενα είδη. Θα πρέπει να επιτρέπεται στα κράτη μέλη που το επιθυμούν να περιορίζουν, στην επικράτειά τους, τη χρήση αυτών των από μακρού χρησιμοποιούμενων ειδών.

- (12) Ο παρών κανονισμός δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να ρυθμίζουν τη διατήρηση ξένων και απόντων σε τοπικό επίπεδο ειδών σε ιδιωτικά ενυδρεία και λίμνες κήπων μέσω εθνικών νομοθετικών ρυθμίσεων.
- (13) Τα μέτρα που είναι αναγκαία για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να θεσπισθούν σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή ⁽⁷⁾.
- (14) Για λόγους αποτελεσματικότητας, για τις τροποποιήσεις των παραρτημάτων I, II, III και IV του παρόντος κανονισμού, οι οποίες είναι απαραίτητες για την προσαρμογή τους στην τεχνική και επιστημονική πρόοδο, θα πρέπει να χρησιμοποιείται η διαδικασία της διαχειριστικής επιτροπής που αναφέρεται στο άρθρο 30 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2371/2002,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ, ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1

Αντικείμενο

Ο παρών κανονισμός καθορίζει ένα πλαίσιο που διέπει τις πρακτικές υδατοκαλλιέργειας σε σχέση με ξένα και απόντα σε τοπικό επίπεδο είδη για την εκτίμηση και ελαχιστοποίηση των δυνητικών επιπτώσεων των ειδών αυτών και των τυχόν συνδεδεμένων μη στοχευόμενων ειδών στα υδατικά ενδιαιτήματα και, με τον τρόπο αυτό, για τη συμβολή στην αειφόρο ανάπτυξη του κλάδου.

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στην εισαγωγή ξένων ειδών και στη μετατόπιση απόντων σε τοπικό επίπεδο ειδών προκειμένου να χρησιμοποιηθούν στην υδατοκαλλιέργεια στο έδαφος της Κοινότητας μετά από την ημερομηνία που θα τεθεί σε εφαρμογή ο παρών κανονισμός δυνάμει του άρθρου 25 παράγραφος 1.

2. Ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται σε μετατοπίσεις απόντων σε τοπικό επίπεδο οργανισμών εντός ενός κράτους μέλους, εκτός από περιπτώσεις όπου, βάσει επιστημονικών γνωμοδοτήσεων, υπάρχουν λόγοι εξαιτίας των οποίων προβλέπονται περιβαλλοντικές απειλές λόγω της μετατόπισης. Στην περίπτωση που έχει διορισθεί συμβουλευτική επιτροπή δυνάμει του άρθρου 5, η επιτροπή αυτή είναι αρμόδια για την εκτίμηση των κινδύνων.

⁽⁷⁾ ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23. Απόφαση όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2006/512/ΕΚ (ΕΕ L 200 της 22.7.2006, σ. 11).

⁽¹⁾ ΕΕ L 175 της 5.7.1985, σ. 40. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2003/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 156 της 25.6.2003, σ. 17).

⁽²⁾ ΕΕ L 206 της 22.7.1992, σ. 7. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2006/105/ΕΚ (ΕΕ L 363 της 20.12.2006, σ. 368).

⁽³⁾ ΕΕ L 327 της 22.12.2000, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση αριθ. 2455/2001/ΕΚ (ΕΕ L 331 της 15.12.2001, σ. 1).

⁽⁴⁾ ΕΕ L 328 της 24.11.2006, σ. 14.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 358 της 31.12.2002, σ. 59.

⁽⁶⁾ ΕΕ L 187 της 20.7.1999, σ. 70. Απόφαση όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2004/864/ΕΚ (ΕΕ L 370 της 17.12.2004, σ. 91).

3. Ο παρών κανονισμός καλύπτει όλες τις εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας που βρίσκονται υπό τη δικαιοδοσία κρατών μελών ανεξάρτητα από το μέγεθος ή τα χαρακτηριστικά τους, καλύπτει δε όλους τους εκτρεφόμενους ξένους και απόντες σε τοπικό επίπεδο υδρόβιους οργανισμούς. Καλύπτει την υδατοκαλλιέργεια η οποία χρησιμοποιεί οποιαδήποτε μορφή υδάτινου μέσου.

4. Ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται στη διατήρηση διακοσμητικών υδρόβιων ζώων ή καλλωπιστικών φυτών σε καταστήματα πώλησης ζώων συντροφιάς, κήπους, περιορισμένες λίμνες κήπων ή ενυδρεία, που ανταποκρίνονται στο άρθρο 6 της απόφασης 2006/656/ΕΚ, της Επιτροπής, της 20ής Σεπτεμβρίου 2006, για τον καθορισμό των όρων υγειονομικού ελέγχου και των απαιτήσεων πιστοποίησης για τις εισαγωγές ψαριών για διακόσμηση⁽¹⁾ ή σε εγκαταστάσεις οι οποίες είναι εξοπλισμένες με συστήματα επεξεργασίας υγρών αποβλήτων που πληρούν τους στόχους που ορίζονται στο άρθρο 1.

5. Ο παρών κανονισμός, πλην των άρθρων 3 και 4, δεν εφαρμόζεται στα είδη του παραρτήματος IV. Η αξιολόγηση κινδύνου που αναφέρεται στο άρθρο 9 δεν εφαρμόζεται στα είδη του παραρτήματος IV, εκτός από τις περιπτώσεις που τα κράτη μέλη επιθυμούν να λάβουν μέτρα για να περιορίσουν τη χρήση των συγκεκριμένων ειδών στην επικράτειά τους.

6. Οι μετακινήσεις ξένων ή τοπικά απόντων ειδών προκειμένου να διατηρηθούν σε κλειστές εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας δεν υπόκεινται σε εκ των προτέρων αξιολόγηση περιβαλλοντικού κινδύνου, εκτός από τις περιπτώσεις που τα κράτη μέλη επιθυμούν να λάβουν κατάλληλα μέτρα.

7. Οι εισαγωγές και οι μετατοπίσεις για χρήση σε «κλειστές εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας» μπορούν στο μέλλον να εξαιρεθούν από τις απαιτήσεις αδειοδότησης του κεφαλαίου III, με βάση τις νέες επιστημονικές πληροφορίες και γνώσεις. Αναμένεται πρόοδος των επιστημονικών γνώσεων όσον αφορά τη βιοασφάλεια των σύγχρονων κλειστών συστημάτων μεταξύ άλλων και μέσω της χρηματοδοτούμενης από την Κοινότητα έρευνας για τα ξένα είδη. Η σχετική απόφαση θα ληφθεί το αργότερο στις 31 Μαρτίου 2009 σύμφωνα με τη διαδικασία που περιγράφεται στο άρθρο 24.

Άρθρο 3

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, εφαρμόζονται οι ακόλουθοι ορισμοί:

1. «υδατοκαλλιέργεια»: η δραστηριότητα που ορίζεται στο άρθρο 3 παράγραφος δ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1198/2006 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουλίου 2006, για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Αλιείας⁽²⁾.
2. «ανοιχτή εγκατάσταση υδατοκαλλιέργειας»: εγκατάσταση στην οποία η υδατοκαλλιέργεια διεξάγεται εντός υδάτινου μέσου που δεν διαχωρίζεται από το φυσικό υδάτινο μέσο με φράγματα που εμποδίζουν τη διαφυγή εκτρεφόμενων ατόμων ή βιολογικού υλικού το οποίο θα μπορούσε να επιζήσει και, στη συνέχεια, να αναπαραχθεί.
3. «κλειστή εγκατάσταση υδατοκαλλιέργειας»: εγκατάσταση στην οποία η υδατοκαλλιέργεια διεξάγεται εντός υδάτινου μέσου με ανακυκλώσιμο νερό και το οποίο διαχωρίζεται από το φυσικό υδάτινο μέσο με αδιαπέραστα φράγματα που εμποδίζουν τη διαφυγή εκτρεφόμενων ατόμων ή βιολογικού υλικού το οποίο θα μπορούσε να επιζήσει και, στη συνέχεια, να αναπαραχθεί.
4. «υδρόβιοι οργανισμοί»: υδρόβια είδη τα οποία ανήκουν στα βασιλεία Animalia, Plantae και Protista, συμπεριλαμβανομένου οποιουδήποτε τμήματος, γαμετών, σπόρων, αυγών ή πολλαπλασιαστικών μονάδων των ατόμων τους τα οποία θα μπορούσαν να επιζήσουν και, στη συνέχεια, να αναπαραχθούν.
5. «πολυπλοειδείς οργανισμοί»: τεχνικώς δημιουργηθέντες τετραπλοειδείς (4N) οργανισμοί. Πρόκειται για υδρόβιους οργανισμούς, στους οποίους ο αριθμός των χρωμοσωμάτων στα κύτταρα έχει διπλασιασθεί με τεχνικές χειρισμού των κυττάρων.
6. «ξένο είδος»:
  - α) είδος ή υποείδος υδρόβιου οργανισμού που απαντά εκτός της γνωστής φυσικής κατανομής του και της περιοχής της φυσικής δυναμικής διασποράς του.
  - β) πολυπλοειδείς οργανισμοί, και γόνιμα τεχνητώς υβριδισμένα είδη ανεξάρτητα από τη φυσική κατανομή ή τη δυναμική διασπορά τους.
7. «απόν σε τοπικό επίπεδο είδος»: είδος ή υποείδος υδρόβιου οργανισμού το οποίο απουσιάζει σε τοπικό επίπεδο από μια ζώνη εντός της φυσικής περιοχής κατανομής του για βιογεωγραφικούς λόγους.
8. «μη στοχευόμενο είδος»: οποιοδήποτε είδος ή υποείδος υδρόβιου οργανισμού, πιθανόν επιβλαβές για το υδάτινο περιβάλλον, που μετακινείται τυχαία μαζί με υδρόβιο οργανισμό ο οποίος εισάγεται ή μετατοπίζεται, μη συμπεριλαμβανομένων των παθογόνων οργανισμών που καλύπτονται από την οδηγία 2006/88/ΕΚ.
9. «μετακίνηση»: εισαγωγή ή/και μετατόπιση.
10. «εισαγωγή»: η διαδικασία με την οποία ένα ξένο είδος μετακινείται σκοπίμως σε περιβάλλον εκτός της φυσικής ζώνης κατανομής του προκειμένου να χρησιμοποιηθεί στην υδατοκαλλιέργεια.
11. «μετατόπιση»: διαδικασία με την οποία ένα απόν σε τοπικό επίπεδο είδος μετακινείται σκοπίμως εντός της φυσικής ζώνης κατανομής του προκειμένου να χρησιμοποιηθεί στην υδατοκαλλιέργεια σε περιοχή στην οποία δεν υπήρχε προηγουμένως εξαιτίας βιογεωγραφικών λόγων.
12. «πιλοτική απελευθέρωση»: εισαγωγή ξένων ειδών ή μετατόπιση απόντων σε τοπικό επίπεδο ειδών σε περιορισμένη κλίμακα για την εκτίμηση της οικολογικής αλληλεπίδρασης με αυτόχθονα είδη και ενδιαιτήματα με στόχο τη δοκιμή υποθέσεων εκτίμησης κινδύνου.
13. «αιτών»: φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή οντότητα που προτείνει τη διενέργεια της εισαγωγής ή μετατόπισης υδρόβιου οργανισμού.
14. «απομόνωση»: διαδικασία με την οποία υδρόβιοι οργανισμοί και οποιοδήποτε συναφείς προς αυτούς οργανισμοί μπορούν να διατηρούνται σε πλήρη απομόνωση από το άμεσο περιβάλλον.

⁽¹⁾ ΕΕ L 271 της 30.9.2006, σ. 71.

⁽²⁾ ΕΕ L 223 της 15.8.2006, σ. 1.

15. «εγκατάσταση απομόνωσης»: εγκατάσταση στην οποία υδρόβιοι οργανισμοί και οποιοδήποτε συναφείς προς αυτούς οργανισμοί μπορούν να διατηρούνται σε πλήρη απομόνωση από το άμεσο περιβάλλον·
16. «συνήθης μετακίνηση»: μετακίνηση υδρόβιων οργανισμών από πηγή η οποία παρουσιάζει χαμηλό κίνδυνο μεταφοράς μη στοχευόμενων ειδών και η οποία, λόγω των χαρακτηριστικών των υδρόβιων οργανισμών ή/και της μεθόδου υδατοκαλλιέργειας που θα χρησιμοποιηθεί, παραδείγματος χάρη κλειστά συστήματα, όπως ορίζονται στο σημείο 3, δεν οδηγεί σε αρνητικές οικολογικές επιπτώσεις·
17. «μη συνήθης μετακίνηση»: μετακίνηση υδρόβιων οργανισμών η οποία δεν πληροί τα κριτήρια της συνήθους μετακίνησης·
18. «κράτος μέλος υποδοχής»: κράτος μέλος, στην επικράτεια του οποίου εισάγεται το ξένο είδος ή μετατοπίζεται το απόν σε τοπικό επίπεδο είδος·
19. «κράτος μέλος αποστολής»: το κράτος μέλος, από την επικράτεια του οποίου εισάγεται το ξένο είδος ή μετατοπίζεται το απόν σε τοπικό επίπεδο είδος·

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΓΕΝΙΚΕΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ

Άρθρο 4

Μέτρα για την αποφυγή αρνητικών επιπτώσεων

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να λαμβάνονται όλα τα κατάλληλα μέτρα για να αποφεύγονται οι αρνητικές επιπτώσεις στη βιοποικιλότητα, και ιδίως στα είδη, τα ενδιαιτήματα και τις λειτουργίες του οικοσυστήματος, οι οποίες θα μπορούσαν να προκύψουν από την εισαγωγή ή τη μετατόπιση υδρόβιων οργανισμών και μη στοχευόμενων ειδών στην υδατοκαλλιέργεια και από τη διασπορά των ειδών αυτών στη φύση.

Άρθρο 5

Λήψη αποφάσεων και συμβουλευτικά όργανα

Τα κράτη μέλη ορίζουν την ή τις αρμόδιες αρχές που είναι υπεύθυνες για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης προς τις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού («αρμόδιες αρχές»). Κάθε αρμόδια αρχή μπορεί να διορίζει συμβουλευτική επιτροπή προκειμένου να τη βοηθά στο έργο της, η οποία περιλαμβάνει κατάλληλους επιστήμονες («συμβουλευτική επιτροπή»). Εάν ένα κράτος μέλος δεν διορίσει συμβουλευτική επιτροπή, η αρμόδια ή αρμόδιες αρχές αναλαμβάνουν τα καθήκοντα της συμβουλευτικής επιτροπής σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΑΔΕΙΕΣ

Άρθρο 6

Αίτηση άδειας

1. Οι επιχειρηματίες στον τομέα της υδατοκαλλιέργειας που επιθυμούν να πραγματοποιήσουν εισαγωγή ξένου είδους ή μετατόπιση απόντος σε τοπικό επίπεδο είδους που δεν καλύπτεται από το άρθρο 2 παράγραφος 5, ζητούν άδεια από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους υποδοχής. Αιτήσεις μπορούν να υποβάλλονται

για πολλαπλές μετακινήσεις που πραγματοποιούνται εντός περιόδου μέχρι επτά ετών.

2. Μαζί με την αίτηση, ο αιτών υποβάλλει φάκελο σύμφωνα με τις ενδεικτικές κατευθυντήριες γραμμές του παραρτήματος I. Η συμβουλευτική επιτροπή γνωμοδοτεί σχετικά με το εάν η αίτηση περιέχει όλες τις πληροφορίες που απαιτούνται για να εκτιμηθεί εάν η προτεινόμενη μετακίνηση είναι συνήθης ή όχι και εάν είναι, ως εκ τούτου, αποδεκτή, και ενημερώνει την αρμόδια αρχή για τη γνώμη της.

3. Στο τέλος της περιόδου που καλύπτεται από την άδεια, είναι δυνατόν να υποβάλλεται αίτηση για άλλη άδεια με παραπομπή στην προηγούμενη άδεια. Εάν δεν υπήρξαν τεκμηριωμένες αρνητικές επιπτώσεις στο περιβάλλον, η προτεινόμενη μετακίνηση θεωρείται ως συνήθης μετακίνηση.

Άρθρο 7

Τύπος της προτεινόμενης μετακίνησης

Η συμβουλευτική επιτροπή εκφράζει τη γνώμη της σχετικά με το εάν η προτεινόμενη μετακίνηση αποτελεί συνήθη μετακίνηση ή μη συνήθη μετακίνηση και εάν, πριν από την απελευθέρωση, πρέπει να υπάρξει απομόνωση ή πιλοτική απελευθέρωση και ενημερώνει την αρμόδια αρχή για τη γνώμη της.

Άρθρο 8

Συνήθης μετακίνηση

Στην περίπτωση συνήθων μετακινήσεων, η αρμόδια αρχή μπορεί να χορηγεί άδεια η οποία να προβλέπει, κατά περίπτωση, την απαίτηση για απομόνωση ή πιλοτική απελευθέρωση όπως ορίζεται στα κεφάλαια IV και V.

Άρθρο 9

Μη συνήθης μετακίνηση

1. Στην περίπτωση μη συνήθων μετακινήσεων, πραγματοποιείται εκτίμηση του περιβαλλοντικού κινδύνου όπως περιγράφεται στο παράρτημα II. Η αρμόδια αρχή αποφασίζει εάν υπεύθυνος για τη διεξαγωγή της εκτίμησης του περιβαλλοντικού κινδύνου είναι ο αιτών ή ένας ανεξάρτητος φορέας και σχετικά με το ποιος βαρύνεται με το κόστος.

2. Βάσει της εκτίμησης περιβαλλοντικού κινδύνου, η συμβουλευτική επιτροπή γνωμοδοτεί προς την αρμόδια αρχή σχετικά με τον κίνδυνο χρησιμοποιώντας τη μορφή συνοπτικής έκθεσης που παρατίθεται στο παράρτημα II μέρος 3. Εάν η συμβουλευτική επιτροπή διαπιστώσει ότι ο κίνδυνος είναι χαμηλός, η αρμόδια αρχή μπορεί να χορηγήσει άδεια χωρίς περαιτέρω διατυπώσεις.

3. Εάν η συμβουλευτική επιτροπή διαπιστώσει ότι ο κίνδυνος που συνδέεται με την προτεινόμενη μετακίνηση υδρόβιων οργανισμών είναι υψηλού ή μεσαίου βαθμού κατά την έννοια του παραρτήματος II μέρος 1, εξετάζει την αίτηση σε διαβούλευση με τον αιτούντα προκειμένου να διαπιστώσει εάν υφίστανται διαδικασίες άμβλυνσης του κινδύνου ή εάν υπάρχουν τεχνολογίες για τη μείωση του κινδύνου σε χαμηλό επίπεδο. Η συμβουλευτική επιτροπή διαβιβάζει τα πορίσματα της εξέτασής της στην αρμόδια αρχή, προσδιορίζοντας λεπτομερώς το επίπεδο του κινδύνου καθώς και τους λόγους για οποιαδήποτε μείωση του κινδύνου υπό τη μορφή που καθορίζεται στο παράρτημα II μέρος 3.

4. Η αρμόδια αρχή μπορεί να εκδίδει άδειες για μη συνήθεις μετακινήσεις μόνον όταν η εκτίμηση του κινδύνου, συμπεριλαμβανομένων οποιωνδήποτε μέτρων άμβλυνσης, καταδεικνύουν ότι ο κίνδυνος για το περιβάλλον είναι χαμηλός. Η άρνηση άδειας πρέπει να αιτιολογείται δεόντως από επιστημονικούς λόγους και, εάν οι επιστημονικές πληροφορίες δεν είναι ακόμη επαρκείς, βάσει της αρχής της προφύλαξης.

Άρθρο 10

Προθεσμία για τη λήψη απόφασης

1. Ο αιτών ενημερώνεται εγγράφως, εντός εύλογου χρόνου, οπωσδήποτε δε εντός έξι μηνών από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης, για την απόφαση έκδοσης ή άρνησης έκδοσης άδειας, εξαιρουμένου του χρονικού διαστήματος κατά το οποίο ο αιτών υποβάλλει πρόσθετες πληροφορίες τις οποίες του ζητά η συμβουλευτική επιτροπή.

2. Τα κράτη μέλη, τα οποία έχουν υπογράψει τη σύμβαση ICES, μπορούν να ζητούν την επανεξέταση των αιτήσεων και των εκτιμήσεων κινδύνου σχετικά με θαλάσσιους οργανισμούς από το ICES πριν από τη γνωμοδότηση της συμβουλευτικής επιτροπής. Στις περιπτώσεις αυτές, χορηγείται πρόσθετη περίοδος έξι μηνών.

Άρθρο 11

Μετακινήσεις που επηρεάζουν γειτονικά κράτη μέλη

1. Στην περίπτωση που οι δυνητικές ή οι γνωστές περιβαλλοντικές επιπτώσεις μιας προτεινόμενης μετακίνησης οργανισμού ενδέχεται να επηρεάσουν γειτονικά κράτη μέλη, η αρμόδια αρχή κοινοποιεί στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος ή μέλη και στην Επιτροπή την πρόθεσή της να χορηγήσει άδεια διαβιβάζοντας σχέδιο απόφασης, το οποίο συνοδεύεται από αιτιολογική έκθεση και σύνοψη της εκτίμησης του περιβαλλοντικού κινδύνου, όπως ορίζεται στο παράρτημα II μέρος 3.

2. Εντός δύο μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησης, τα άλλα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη μπορούν να υποβάλουν γραπτά σχόλια στην Επιτροπή.

3. Εντός έξι μηνών από την ημερομηνία της κοινοποίησης, η Επιτροπή, μετά από διαβούλευση με την επιστημονική, τεχνική και οικονομική επιτροπή αλιείας (ΕΤΟΕΑ), η οποία ιδρύθηκε με το άρθρο 33 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 και με την συμβουλευτική επιτροπή αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, η οποία ιδρύθηκε με την απόφαση 1999/478/ΕΚ, επιβεβαιώνει, απορρίπτει ή τροποποιεί την προτεινόμενη απόφαση για τη χορήγηση άδειας.

4. Εντός 30 ημερών από την ημερομηνία της απόφασης της Επιτροπής, τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη μπορούν να παραπέμψουν την εν λόγω απόφαση στο Συμβούλιο. Εντός πρόσθετης περιόδου 30 ημερών, το Συμβούλιο μπορεί να λάβει διαφορετική απόφαση με ειδική πλειοψηφία.

Άρθρο 12

Ανάκληση αδειας

Ανά πάσα στιγμή, η αρμόδια αρχή μπορεί να ανακαλεί, προσωρινά ή οριστικά, την άδεια, εάν συμβούν απρόβλεπτα γεγονότα με αρνητικές

επιπτώσεις για το περιβάλλον ή τους αυτόχθονες πληθυσμούς. Η ανάκληση άδειας πρέπει να αιτιολογείται από επιστημονικούς λόγους και, εάν οι επιστημονικές πληροφορίες δεν είναι ακόμη επαρκείς, βάσει της αρχής της προφύλαξης και λαμβάνοντας δεόντως υπόψη τους εθνικούς διοικητικούς κανόνες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΟΡΟΙ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΑΔΕΙΑΣ

Άρθρο 13

Συμμόρφωση προς άλλες κοινοτικές διατάξεις

Είναι δυνατόν να εκδίδεται άδεια για εισαγωγή δυνάμει του παρόντος κανονισμού μόνον όταν είναι προφανές ότι είναι δυνατόν να τηρηθούν οι απαιτήσεις άλλων νομοθετικών πράξεων, και συγκεκριμένα:

- α) οι όροι υγειονομικού ελέγχου που ορίζονται στην οδηγία 2006/88/ΕΚ σχετικά με τις απαιτήσεις υγειονομικού ελέγχου για τα ζώα και τα προϊόντα τους και σχετικά με την πρόληψη και την καταπολέμηση ορισμένων ασθενειών των υδρόβιων ζώων·
- β) οι όροι που προβλέπονται στην οδηγία 2000/29/ΕΚ του Συμβουλίου, της 8ης Μαΐου 2000, περί μέτρων κατά της εισαγωγής στην Κοινότητα οργανισμών επιβλαβών για τα φυτά ή τα φυτικά προϊόντα και κατά της εξάπλωσής τους στο εσωτερικό της Κοινότητας ⁽¹⁾.

Άρθρο 14

Απελευθέρωση σε εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας σε περίπτωση συνήθων εισαγωγών

Στην περίπτωση συνήθων εισαγωγών, η απελευθέρωση υδρόβιων οργανισμών σε ανοικτές ή κλειστές εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας επιτρέπεται χωρίς απομόνωση ή πιλοτική απελευθέρωση, εκτός εάν, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, η αρμόδια αρχή αποφασίσει άλλως με βάση συγκεκριμένες γνωμοδοτήσεις της συμβουλευτικής επιτροπής. Οι μετακινήσεις από κλειστή εγκατάσταση υδατοκαλλιέργειας σε ανοικτή εγκατάσταση υδατοκαλλιέργειας δεν θεωρούνται ως συνήθεις μετακινήσεις.

Άρθρο 15

Απελευθέρωση σε ανοικτές εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας στην περίπτωση μη συνήθων εισαγωγών

1. Στην περίπτωση μη συνήθων εισαγωγών, η απελευθέρωση υδρόβιων οργανισμών σε ανοικτές εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας υπόκειται, εφόσον απαιτείται, στους όρους που προβλέπονται στις παραγράφους 2, 3 και 4.

2. Οι υδρόβιοι οργανισμοί τοποθετούνται σε καθορισμένη εγκατάσταση απομόνωσης εντός της επικράτειας της Κοινότητας σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στο παράρτημα III με σκοπό τη σύσταση γεννητόρων.

⁽¹⁾ ΕΕ L 169 της 10.7.2000, σ. 1.

3. Η εγκατάσταση απομόνωσης μπορεί να βρίσκεται σε κράτος μέλος διαφορετικό από το κράτος μέλος υποδοχής, υπό τον όρο ότι συμφωνούν όλα τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη και ότι η επιλογή αυτή συμπεριλήφθηκε στην εκτίμηση περιβαλλοντικού κινδύνου δυνάμει του άρθρου 9.

4. Ανάλογα με την περίπτωση, μόνον απόγονοι των εισαγόμενων υδρόβιων οργανισμών μπορούν να χρησιμοποιούνται σε εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας του κράτους μέλους υποδοχής, υπό τον όρον ότι, κατά τη διάρκεια της απομόνωσης, δεν διαπιστώνονται δυνητικά επιβλαβή μη στοχευόμενα είδη. Ενήλικα ψάρια μπορούν να απελευθερώνονται όταν οι οργανισμοί δεν αναπαράγονται εν αιχμαλωσία ή είναι τελείως στείροι από αναπαραγωγική άποψη, με την επιφύλαξη επιβεβαίωσης της απουσίας δυνητικά επιβλαβών μη στοχευόμενων ειδών.

Άρθρο 16

Πιλοτική απελευθέρωση σε ανοικτές εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας

Η αρμόδια αρχή μπορεί να απαιτεί, πριν από την απελευθέρωση υδρόβιων οργανισμών σε ανοικτά συστήματα υδατοκαλλιέργειας, να πραγματοποιείται αρχική πιλοτική απελευθέρωση η οποία να υπόκειται σε συγκεκριμένα μέτρα περιορισμού και πρόληψης βάσει των συμβουλών και των συστάσεων της συμβουλευτικής επιτροπής.

Άρθρο 17

Σχέδια έκτακτης ανάγκης

Για όλες τις μη συνήθεις εισαγωγές και πιλοτικές απελευθερώσεις, ο αιτών εκπονεί, προς έγκριση από την αρμόδια αρχή, σχέδιο έκτακτης ανάγκης, το οποίο περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, την απομάκρυνση των εισαχθέντων ειδών από το περιβάλλον, ή τη μείωση της πυκνότητάς τους, σε περίπτωση απρόβλεπτων γεγονότων με αρνητικές επιπτώσεις στο περιβάλλον ή τους αυτόχθονες πληθυσμούς. Στην περίπτωση που συμβεί τέτοιο γεγονός, τα σχέδια έκτακτης ανάγκης εφαρμόζονται αμέσως και η άδεια ανακαλείται, προσωρινά ή οριστικά, σύμφωνα με το άρθρο 12.

Άρθρο 18

Παρακολούθηση

1. Τα ξένα είδη παρακολουθούνται μετά την απελευθέρωσή τους σε εγκαταστάσεις ανοικτής υδατοκαλλιέργειας επί δύο έτη, ή κατά τη διάρκεια ενός πλήρους αναπαραγωγικού κύκλου, εάν η περίοδος αυτή είναι μεγαλύτερη, προκειμένου να εκτιμηθεί εάν προβλέφθηκαν επακριβώς οι επιπτώσεις ή εάν υπάρχουν πρόσθετες ή διαφορετικές επιπτώσεις. Ιδιαίτερα, μελετάται το επίπεδο διασποράς ή περιορισμού των ειδών. Η αρμόδια αρχή αποφασίζει εάν ο αιτών διαθέτει επαρκή πείρα ή εάν ένας άλλος φορέας πρέπει να διενεργήσει την παρακολούθηση.

2. Με την επιφύλαξη της γνώμης της συμβουλευτικής επιτροπής, η αρμόδια αρχή μπορεί να απαιτεί μεγαλύτερες περιόδους παρακολούθησης προκειμένου να εκτιμά τυχόν ενδεχόμενες μακροπρόθεσμες επιπτώσεις στο οικοσύστημα οι οποίες δεν είναι εύκολα ανιχνεύσιμες κατά τη διάρκεια της περιόδου που ορίζεται στην παράγραφο 1.

3. Η συμβουλευτική επιτροπή αξιολογεί τα αποτελέσματα του προγράμματος παρακολούθησης και σημειώνει ιδιαίτερα οποιοδήποτε γεγονός το οποίο δεν έχει προβλεφθεί ορθά στην

εκτίμηση περιβαλλοντικού κινδύνου. Τα αποτελέσματα της εκτίμησης αυτής διαβιβάζονται στην αρμόδια αρχή η οποία καταχωρεί περιληψη των αποτελεσμάτων στο εθνικό μητρώο που καταρτίζεται δυνάμει του άρθρου 23.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΟΡΟΙ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑ ΜΕΤΑΤΟΠΙΣΕΩΝ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΑΔΕΙΑΣ

Άρθρο 19

Συμμόρφωση με άλλες κοινοτικές διατάξεις

Επιτρέπεται να εκδίδεται άδεια για μετατόπιση δυνάμει του παρόντος κανονισμού μόνον όταν είναι προφανές ότι είναι δυνατόν να τηρηθούν οι απαιτήσεις άλλων νομοθετικών πράξεων, και συγκεκριμένα:

- οι όροι υγειονομικού ελέγχου που ορίζονται στην οδηγία 2006/88/ΕΚ·
- οι όροι που προβλέπονται στην οδηγία 2000/29/ΕΚ.

Άρθρο 20

Μη συνήθης μετατόπιση σε ανοικτές εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας

Σε περίπτωση μη συνήθων μετατοπίσεων σε ανοικτές εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας, η αρμόδια αρχή μπορεί να απαιτεί να διενεργείται, πριν από την απελευθέρωση υδρόβιων οργανισμών, μια αρχική πιλοτική απελευθέρωση με ειδικά μέτρα περιορισμού και πρόληψης που στηρίζονται στις συμβουλές και τις συστάσεις της συμβουλευτικής επιτροπής.

Άρθρο 21

Απομόνωση

Σε εξαιρετικές περιπτώσεις και εφόσον το εγκρίνει η Επιτροπή, το κράτος μέλος υποδοχής μπορεί να απαιτεί απομόνωση σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφοι 2, 3 και 4, πριν από την απελευθέρωση ειδών από μη συνήθεις μετατοπίσεις σε ανοικτές εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας. Στην αίτηση για την έγκριση της Επιτροπής αναφέρονται οι λόγοι για τους οποίους απαιτείται η απομόνωση. Η Επιτροπή απαντά στις αιτήσεις αυτές εντός 30 ημερών.

Άρθρο 22

Παρακολούθηση μετά τη μετατόπιση

Μετά από μη συνήθη μετατόπιση, τα είδη παρακολουθούνται σύμφωνα με το άρθρο 18.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΜΗΤΡΩΟ

Άρθρο 23

Μητρώο

Τα κράτη μέλη τηρούν μητρώο εισαγωγών και μετατοπίσεων που περιέχει ιστορικά στοιχεία για όλες τις αιτήσεις που υποβλήθηκαν και για όλα τα σχετικά έγγραφα που συγκεντρώθηκαν πριν από την έκδοση αδειάς και κατά τη διάρκεια της περιόδου παρακολούθησης.

Τα κράτη μέλη και το κοινό έχουν δωρεάν πρόσβαση στο μητρώο σύμφωνα με την οδηγία 2003/4/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2003, για την πρόσβαση του κοινού σε περιβαλλοντικές πληροφορίες ⁽¹⁾.

Για να μπορούν τα κράτη μέλη να ανταλλάσσουν τις πληροφορίες που περιλαμβάνονται στα μητρώα τους, μπορεί να αναπτυχθεί ειδικό σύστημα πληροφοριών σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 30 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2371/2002.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 24

Λεπτομερείς κανόνες και προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο

1. Οι τροποποιήσεις των παραρτημάτων I, II, III και IV και των αντίστοιχων διατάξεων που είναι αναγκαίες προκειμένου να προσαρμοσθούν στην τεχνική και επιστημονική πρόοδο θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 30 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2371/2002.

2. Προκειμένου να προστεθούν είδη στο παράρτημα IV, ο υδρόβιος οργανισμός πρέπει να έχει χρησιμοποιηθεί επί μακρόν στην υδατοκαλλιέργεια (σε σχέση με τον κύκλο ζωής του) σε ορισμένα μέρη της Κοινότητας χωρίς δυσμενείς επιπτώσεις και οι εισαγωγές και οι μετατοπίσεις να μπορούν να γίνονται χωρίς ταυτόχρονη τυχαία μετακίνηση δυνητικά επιβλαβών μη στοχευόμενων ειδών.

3. Η Επιτροπή θεσπίζει, σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 30 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2371/2002, τους κανόνες εφαρμογής των προϋποθέσεων που είναι αναγκαίες για την προσθήκη ειδών στο παράρτημα IV, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 2.

4. Μετά τη θέσπιση από την Επιτροπή των κανόνων εφαρμογής που αναφέρονται στην παράγραφο 3, τα κράτη μέλη μπορούν να ζητούν από την Επιτροπή την προσθήκη ειδών στο παράρτημα IV χρησιμοποιώντας τη διαδικασία της παραγράφου 1. Τα κράτη μέλη μπορούν να παρέχουν επιστημονικά στοιχεία που να αποδεικνύουν την τήρηση των κριτηρίων για την προσθήκη ειδών στο παράρτημα IV. Η Επιτροπή αποφασίζει εντός πέντε μηνών από την παραλαβή των αιτήσεων χωρίς να συνυπολογίζεται το διάστημα κατά το οποίο τα κράτη μέλη παρέχουν συμπληρωματικές πληροφορίες τις οποίες ζητά η Επιτροπή.

5. Ωστόσο, για τις αιτήσεις των κρατών μελών για την προσθήκη ειδών στο παράρτημα IV οι οποίες ελήφθησαν πριν από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού, πρέπει να ληφθεί απόφαση πριν από την 1η Ιανουαρίου 2009.

6. Τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη μπορούν να προτείνουν για τις εξόχως απόκεντρες περιφέρειές τους, όπως αναφέρεται στο άρθρο 299 παράγραφος 2 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, την προσθήκη ειδών που θα περιληφθούν σε χωριστό τμήμα του παραρτήματος IV.

Άρθρο 25

Έναρξη ισχύος

1. Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται έξι μήνες μετά την έναρξη ισχύος του κανονισμού της Επιτροπής για τους κανόνες εφαρμογής που αναφέρεται στο άρθρο 24 παράγραφος 3 και το αργότερο την 1η Ιανουαρίου 2009.

2. Ωστόσο, οι διατάξεις που περιλαμβάνονται στα κεφάλαια I και II καθώς και στο άρθρο 24 εφαρμόζονται από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Λουξεμβούργο, 11 Ιουνίου 2007.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

H. SEEHOFER

⁽¹⁾ ΕΕ L 41 της 14.2.2003, σ. 26.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΑΙΤΗΣΗ

(Ενδεικτικές κατευθυντήριες γραμμές για τον φάκελο που πρέπει να καταρτίζει ο αιτών, όπως προβλέπεται στο άρθρο 6)

Όποτε είναι δυνατόν, οι πληροφορίες πρέπει να υποστηρίζονται από παραπομπές στην επιστημονική βιβλιογραφία και από στοιχεία προσωπικής επικοινωνίας με επιστημονικές αρχές και εμπειρογνώμονες στον τομέα της αλιείας. Συνιστάται στους αιτούντες να κάνουν διάκριση μεταξύ «ανοικτών» και «κλειστών» εγκαταστάσεων υδατοκαλλιέργειας.

Για τους σκοπούς του παρόντος παραρτήματος, όταν μια αίτηση αφορά προτεινόμενη μετατόπιση και όχι εισαγωγή, οι όροι «εισαγωγή»/«εισαγόμενο» αντικαθίστανται από τους όρους «μετατόπιση»/«μετατοπιζόμενο».

A. Συνοπτική περίληψη:

Υποβολή σύντομης περίληψης του εγγράφου, συμπεριλαμβανομένης της περιγραφής της πρότασης, των ενδεχόμενων επιπτώσεων στα αυτόχθονα είδη και τα ενδιατήματά τους και των μέτρων άμβλυσης για την ελαχιστοποίηση των δυνητικών επιπτώσεων στα αυτόχθονα είδη.

B. Εισαγωγή

1. Ονομασία (κοινή και επιστημονική) του οργανισμού που προτείνεται για εισαγωγή ή μετατόπιση, προσδιορίζοντας, ανάλογα με την περίπτωση, το γένος, το είδος, το υποείδος ή τη χαμηλότερη ταξινόμική βαθμίδα.
2. Περιγράψτε τα χαρακτηριστικά του οργανισμού, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που το διακρίνουν από άλλους οργανισμούς. Επισυνάψτε επιστημονικό σχέδιο ή φωτογραφία.
3. Περιγράψτε το ιστορικό στην υδατοκαλλιέργεια, τη βελτίωση ή άλλες εισαγωγές (ανάλογα με την περίπτωση).
4. Περιγράψτε τους στόχους και αιτιολογείστε την προτεινόμενη εισαγωγή, εξηγώντας τον λόγο για τον οποίο οι στόχοι αυτοί δεν μπορούν να επιτευχθούν με τη χρήση αυτόχθονος είδους.
5. Ποιες εναλλακτικές στρατηγικές έχουν εξετασθεί προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι της πρότασης;
6. Ποια είναι η γεωγραφική περιοχή της προτεινόμενης εισαγωγής; Περιγράψτε τα ενδιατήματα, το οικοσύστημα και τον χαρακτηρισμό προστασίας του περιβάλλοντος υποδοχής. Επισυνάψτε χάρτη.
7. Περιγράψτε το πλήθος των οργανισμών των οποίων προτείνεται η εισαγωγή (αρχικό στάδιο, τελικό στάδιο). Μπορεί το σχέδιο να αναλυθεί σε διάφορα υποστοιχεία; Εάν ναι, πόσοι οργανισμοί περιλαμβάνονται σε κάθε υποστοιχείο;
8. Περιγράψτε την ή τις πηγές του υλικού (εγκατάσταση) και του γενετικού υλικού (εφόσον είναι γνωστές).

Γ. Πληροφορίες για τον κύκλο ζωής των προς εισαγωγή ειδών — για κάθε στάδιο του κύκλου ζωής

1. Περιγράψτε την κατανομή των αυτόχθονων ειδών και τις αλλαγές της λόγω των εισαγωγών.
2. Υπάρχει σχέση μεταξύ του υλικού από το οποίο θα γίνει η εισαγωγή/μετατόπιση και τυχόν γνωστών μη στοχευόμενων ειδών;
3. Ποια είναι η κατανομή αυτών των μη στοχευόμενων ειδών εντός της περιοχής καταγωγής του προς εισαγωγή/μετατόπιση υλικού;
4. Αναφέρατε τους τόπους στους οποίους το είδος εισήχθη κατά το παρελθόν και περιγράψτε τις οικολογικές επιπτώσεις στο περιβάλλον και στην περιοχή υποδοχής (θηρευτής, θήραμα, ανταγωνιστής ή/και διαρθρωτικά/λειτουργικά στοιχεία του ενδιατήματος).
5. Ποιοι παράγοντες περιορίζουν το είδος στη φυσική κατανομή του.
6. Περιγράψτε τις φυσιολογικές ανοχές (ποιότητα ύδατος, θερμοκρασία, οξύνοο και αλατότητα) σε κάθε στάδιο του κύκλου ζωής (πρώιμο στάδιο, στάδιο ενηλικίωσης και αναπαραγωγικό στάδιο).

7. Περιγράψτε τις προτιμήσεις και τις ανοχές ενδιατηματος για κάθε στάδιο του κύκλου ζωής.
8. Περιγράψτε την αναπαραγωγική βιολογία.
9. Περιγράψτε τη μεταναστευτική συμπεριφορά.
10. Περιγράψτε τις προτιμήσεις διατροφής για κάθε στάδιο του κύκλου ζωής.
11. Περιγράψτε τον ρυθμό ανάπτυξης και τη διάρκεια ζωής (καθώς και την περιοχή της προτεινόμενης εισαγωγής, εφόσον είναι γνωστή).
12. Ποια είναι η ηλικία ή η ομάδα ηλικίας των συγκεκριμένων ειδών;
13. Περιγράψτε τα χαρακτηριστικά συμπεριφοράς (κοινωνικά, χωρικά, επιθετικότητα).

Δ. Αλληλεπίδραση με αυτόχθονα είδη

1. Ποιες είναι οι δυνατότητες για επιβίωση και εγκατάσταση του εισαγόμενου οργανισμού εάν διαφύγει; (Το ερώτημα αυτό αφορά τις μετακινήσεις σε ανοικτές και κλειστές εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας.)
2. Ποιο ή ποια ενδιατηματα είναι πιθανόν να καταλάβει το εισαγόμενο είδος στην προτεινόμενη περιοχή εισαγωγής; Θα προκληθεί επικάλυψη με οποιοδήποτε ευάλωτο, απειλούμενο ή διατρέχον κίνδυνο είδος; (Προσδιορίστε εάν η προτεινόμενη περιοχή εισαγωγής περιλαμβάνει επίσης όμορα ύδατα.)
3. Με ποια αυτόχθονα είδη θα υπάρξει επικάλυψη της περιοχής διαβίωσης; Υπάρχουν αχρησιμοποίητοι οικολογικοί πόροι από τους οποίους θα μπορούσε να επωφεληθεί το είδος;
4. Με τι θα τρέφονται οι εισαγόμενοι οργανισμοί στο περιβάλλον υποδοχής;
5. Η θηρευτική αυτή δραστηριότητα θα προκαλέσει αρνητικές επιπτώσεις στο οικοσύστημα υποδοχής;
6. Θα επιζήσουν και θα αναπαραχθούν επιτυχώς οι εισαγόμενοι οργανισμοί στην προτεινόμενη περιοχή εισαγωγής ή θα απαιτείται ετήσιος εμπλουτισμός; (Το ερώτημα αυτό ισχύει για είδη που δεν πρόκειται να εισαχθούν σε κλειστές εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας.)
7. Οι εισαγόμενοι οργανισμοί θα υβριδοποιηθούν με αυτόχθονα είδη; Είναι δυνατή η τοπική εξαφάνιση οποιωνδήποτε αυτοχθόνων ειδών ή αποθέματος εξαιτίας της προτεινόμενης εισαγωγής; Υπάρχουν ενδεχόμενες επιπτώσεις των εισαγόμενων οργανισμών στην αναπαραγωγική συμπεριφορά και στους τόπους αναπαραγωγής των τοπικών ειδών;
8. Υπάρχουν ενδεχόμενες επιπτώσεις στο ενδιατημα ή στην ποιότητα του ύδατος εξαιτίας της προτεινόμενης εισαγωγής;

Ε. Περιβάλλον υποδοχής και όμορα ύδατα

1. Δώστε φυσικές πληροφορίες για το περιβάλλον υποδοχής και τα όμορα υδατικά συστήματα, όπως είναι οι εποχικές θερμοκρασίες ύδατος, η αλατότητα και η θολότητα, το διαλυμένο οξυγόνο, το pH, οι θρεπτικές ουσίες και τα μέταλλα. Οι παράμετροι αυτοί αντιστοιχούν προς τις ανοχές/προτιμήσεις του προς εισαγωγή είδους καθώς και προς τις απαιτούμενες συνθήκες αναπαραγωγής;
2. Αναφέρατε τη σύνθεση των ειδών (βασικά υδρόβια σπονδυλωτά, ασπόνδυλα και φυτά) των υδάτων υποδοχής.
3. Δώστε πληροφορίες για το ενδιατημα της περιοχής εισαγωγής, συμπεριλαμβανομένων των όμορων υδάτων, και προσδιορίστε το κρίσιμο ενδιατημα. Ποιες από τις παραμέτρους αυτές αντιστοιχούν προς τις ανοχές/προτιμήσεις των προς εισαγωγή οργανισμών; Μπορούν οι εισαγόμενοι οργανισμοί να παρενοχλήσουν οποιοδήποτε από τα περιγραφόμενα ενδιατηματα;
4. Περιγράψτε τα φυσικά ή τεχνητά εμπόδια τα οποία θα εμπόδιζαν τη μετακίνηση των εισαγόμενων οργανισμών σε παρακείμενα ύδατα.

ΣΤ. Παρακολούθηση

Περιγράψτε τα σχέδια για επακόλουθες αξιολογήσεις της επιτυχίας των προτεινόμενων για εισαγωγή ειδών και τον τρόπο αξιολόγησης των τυχόν αρνητικών επιπτώσεων στα αυτόχθονα είδη και στα ενδιατηματά τους.

Z. Σχέδιο διαχείρισης

1. Περιγράψτε το σχέδιο διαχείρισης για την προτεινόμενη εισαγωγή. Το σχέδιο αυτό θα πρέπει να περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, τις ακόλουθες πληροφορίες:
  - α) μέτρα που λαμβάνονται προκειμένου να διασφαλισθεί ότι κανένα άλλο είδος (μη στοχευόμενο είδος) δεν συνοδεύει το φορτίο·
  - β) ποιος θα επιτρέπεται να χρησιμοποιεί τους προτεινόμενους οργανισμούς και υπό ποιους όρους;
  - γ) θα υπάρχει προεμπορική φάση για την προτεινόμενη εισαγωγή;
  - δ) περιγραφή του σχεδίου έκτακτης ανάγκης για την απομάκρυνση των ειδών·
  - ε) περιγραφή του σχεδίου διασφάλισης της ποιότητας για την πρόταση, και
  - στ) άλλες νομοθετικές απαιτήσεις που πρέπει να τηρούνται.
2. Περιγραφή των χημικών και των βιοφυσικών μέτρων και των μέτρων διαχείρισης που λαμβάνονται για την πρόληψη της τυχαίας διαφυγής του οργανισμού και του μη στοχευόμενου είδους προς μη στοχευόμενα οικοσυστήματα υποδοχής καθώς και της εγκατάστασής τους σε αυτά. Εφόσον απαιτείται, δώστε λεπτομερή στοιχεία σχετικά με την πηγή υδάτων, τον προορισμό των υγρών αποβλήτων, την τυχόν επεξεργασία αποβλήτων, τη γειτνίαση με υπονόμους όμβριων υδάτων, τον έλεγχο θηρευτών, την ασφάλεια της εγκατάστασης και τα μέτρα για την πρόληψη της διαφυγής.
3. Περιγράψτε τα σχέδια έκτακτης ανάγκης στην περίπτωση ακούσιας, τυχαίας ή μη εγκεκριμένης απελευθέρωσης των οργανισμών από εγκαταστάσεις εκτροφής και εκκόλαψης, ή τυχαίας ή μη αναμενόμενης επέκτασης της ζώνης αποικισμού τους μετά την απελευθέρωση.
4. Εάν η συγκεκριμένη πρόταση έχει ως στόχο τη δημιουργία τύπου αλιείας, δώστε στοιχεία σχετικά με τον στόχο του τύπου αυτού αλιείας. Ποιος θα ωφεληθεί από αυτόν τον τύπο αλιείας; Δώστε στοιχεία για το σχέδιο διαχείρισης και, ανάλογα με την περίπτωση, για τις αλλαγές στα σχέδια διαχείρισης των ειδών τα οποία θα υποστούν επιπτώσεις.

H. Δεδομένα σχετικά με την επιχείρηση

1. Αναφέρατε το όνομα του ιδιοκτήτη ή/και της εταιρείας, τον αριθμό άδειας υδατοκαλλιέργειας και την άδεια της επιχείρησης (ανάλογα με την περίπτωση), ή το όνομα του κρατικού οργανισμού ή της κρατικής υπηρεσίας καθώς και το όνομα του αρμόδιου για πληροφορίες μαζί με αριθμό τηλεφώνου, φαξ και ηλεκτρονική διεύθυνση.
2. Δώστε στοιχεία σχετικά με την οικονομική βιωσιμότητα του προτεινόμενου σχεδίου.

I. Στοιχεία αναφοράς

1. Δώστε λεπτομερή βιβλιογραφία σχετικά με όλα τα σχετικά στοιχεία που αναφέρονται στην αίτηση.
2. Παραθέστε κατάλογο ονομάτων, μαζί με τις διευθύνσεις, των επιστημονικών αρχών και των εμπειρογνομόνων στον τομέα της αλιείας από τους οποίους ζητήθηκαν συμβουλές.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Διαδικασίες και στοιχειώδη στοιχεία που πρέπει να εξετάζονται κατά την εκτίμηση περιβαλλοντικού κινδύνου που προβλέπεται στο άρθρο 9

Για την εκτίμηση των κινδύνων που συνδέονται με την εισαγωγή ή τη μετατόπιση υδρόβιων οργανισμών, είναι αναγκαίο να εκτιμάται η πιθανότητα εγκατάστασης των οργανισμών αυτών καθώς και οι συνέπειες της εν λόγω εγκατάστασης.

Στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής, εξετάζονται οι βασικές περιβαλλοντικές συνιστώσες. Η διαδικασία ακολουθεί τυποποιημένη προσέγγιση για την εκτίμηση του κινδύνου γενετικών και οικολογικών επιπτώσεων καθώς επίσης και της πιθανότητας εισαγωγής μη στοχευόμενου είδους, το οποίο θα μπορούσε να έχει επιπτώσεις στα αυτόχθονα είδη των προτεινόμενων υδάτων υποδοχής.

Κατά τη διαδικασία επανεξέτασης, δεν δίδεται έμφαση στη βαθμολογία αλλά στις λεπτομερείς βιολογικές και άλλες σχετικές ενημερωτικές δηλώσεις οι οποίες την αιτιολογούν. Σε περίπτωση επιστημονικής αβεβαιότητας, θα πρέπει να εφαρμόζεται η αρχή της πρόληψης.

Για τους σκοπούς του παρόντος παραρτήματος, εάν μια αίτηση αφορά προτεινόμενη μετατόπιση, οι όροι «εισαγωγή/εισαγόμενο» αντικαθίσταται από τους όρους «μετατόπιση/μετατοπιζόμενο».

ΜΕΡΟΣ I

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΚΤΙΜΗΣΗΣ ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΟΥ ΚΑΙ ΓΕΝΕΤΙΚΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ

Φάση 1

Πιθανότητα εγκατάστασης και διασποράς πέραν της προγραμματισμένης περιοχής εισαγωγής

Γεγονός	Πιθανότητα (Υ, Μ, Χ) ⁽¹⁾	Βεβαιότητα (ΠΒ, ΕΒ, ΕΑ, ΠΑ) ⁽²⁾	Σχόλια για την υποστήριξη της εκτίμησης ⁽³⁾
Το εισαγόμενο ή μετατοπιζόμενο είδος, το οποίο διέφυγε ή διεσπάρη, αποικίζει με επιτυχία και διατηρεί πληθυσμό στην προγραμματισμένη περιοχή εισαγωγής εκτός ελέγχου της εγκατάστασης υδατοκαλλιέργειας.			
Το εισαγόμενο είδος ή το μετατοπιζόμενο, διαφυγόν ή διασπαρέν είδος εξαπλώνεται πέραν της προγραμματισμένης περιοχής εισαγωγής.			
Τελική βαθμολογία ⁽⁴⁾			

⁽¹⁾ Υ = Υψηλή, Μ = Μεσαία, Χ = Χαμηλή.

⁽²⁾ ΠΒ = Πολύ βέβαιη, ΕΒ = Εύλογα βέβαιη, ΕΑ = Εύλογα αβέβαιη, ΠΑ = Πολύ αβέβαιη.

⁽³⁾ Ο εκτιμητής παραπέμπεται στα προσάρτηματα Α και Β του κώδικα πρακτικής του ICES.

⁽⁴⁾ Η τελική βαθμολογία της πιθανότητας εγκατάστασης και διασποράς λαμβάνει την τιμή του στοιχείου με τη χαμηλότερη βαθμολογία (παραδειγματός χάριν, βαθμολογία «Υψηλή» και «Χαμηλή» για τα ανωτέρω στοιχεία θα έχει ως αποτέλεσμα τελική βαθμολογία «Χαμηλή»). Πρέπει να συμβούν και τα δύο γεγονότα —πιθανότητα για τον οργανισμό να αποικίσει επιτυχώς και να διατηρήσει πληθυσμό στην προγραμματισμένη περιοχή εισαγωγής (είτε πρόκειται για απομονωμένο περιβάλλον, όπως είναι μια εγκατάσταση υδατοκαλλιέργειας, είτε φυσικό ενδιαιτήμα) και δυνατότητα διασποράς πέραν της προγραμματισμένης περιοχής εισαγωγής (που εκτιμάται ανωτέρω)— προκειμένου να υπάρξει εγκατάσταση πέραν της προγραμματισμένης περιοχής εισαγωγής.
Η τελική βαθμολογία για το επίπεδο βεβαιότητας λαμβάνει την τιμή του στοιχείου με το χαμηλότερο επίπεδο βεβαιότητας (π.χ. βαθμολογία «Πολύ βέβαιη» και «Εύλογα βέβαιη» θα έχει ως αποτέλεσμα τελική βαθμολογία «Εύλογα βέβαιη»). Για τον υπολογισμό της τελικής βαθμολογίας, μαζί με το λόγο κινδύνου/ωφελείας, θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη και η «επικινδυνότητα» της εγκατάστασης και διάδοσης.

Φάση 2

Συνέπειες της εγκατάστασης και διασποράς

Γεγονός	Πιθανότητα (Υ, Μ, Χ)	Βεβαιότητα (ΠΒ, ΕΒ, ΕΑ, ΠΑ)	Σχόλια για την υποστήριξη της εκτίμησης ⁽¹⁾
Γενετική ανάμιξη με τοπικούς πληθυσμούς που οδηγεί σε απώλεια της γενετικής ποικιλομορφίας.			

Γεγονός	Πιθανότητα (Y, M, X)	Βεβαιότητα (ΠΒ, ΕΒ, ΕΑ, ΠΑ)	Σχόλια για την υποστήριξη της εκτίμησης ⁽¹⁾
Ανταγωνισμός (τροφή, χώρος) ή θηρευτική δραστηριότητα σε αυτόχθονες πληθυσμούς που οδηγεί στην εξάλειψή τους.			
Άλλα ανεπιθύμητα γεγονότα οικολογικής φύσεως.			
Ορισμένα από τα προαναφερόμενα γεγονότα συνεχίζονται και μετά την απομάκρυνση των εισαγόμενων ειδών.			
Τελική βαθμολογία ⁽²⁾			

⁽¹⁾ Ο εκτιμητής παραπέμπεται στα προσαρτήματα Α και Β του κώδικα πρακτικής του ICES.

⁽²⁾ Η τελική βαθμολογία για τις συνέπειες της εγκατάστασης και της διασποράς λαμβάνει την αξία του στοιχείου (μεμονωμένη πιθανότητα) με την υψηλότερη βαθμολογία, η δε τελική βαθμολογία για το επίπεδο βεβαιότητας λαμβάνει την τιμή του στοιχείου με το χαμηλότερο επίπεδο βεβαιότητας.

Φάση 3

Πιθανότητα κινδύνου σε σχέση με ξένα και απόντα σε τοπικό επίπεδο είδη

Δίδεται μία ενιαία τιμή βάσει των εκτιμήσεων των φάσεων 1 και 2:

Συμπίναξη	Πιθανότητα κινδύνου (Y, M, X)	Βεβαιότητα (ΠΒ, ΕΒ, ΕΑ, ΠΑ)	Σχόλια για την υποστήριξη της εκτίμησης ⁽¹⁾
Εγκατάσταση και διασπορά (φάση 1)			
Οικολογικές συνέπειες (φάση 2)			
Τελική βαθμολογία της συνολικής πιθανότητας κινδύνου ⁽²⁾			

⁽¹⁾ Ο εκτιμητής παραπέμπεται στα προσαρτήματα Α και Β του κώδικα πρακτικής του ICES.

⁽²⁾ Η τελική κατηγοριοποίηση της πιθανότητας κινδύνου λαμβάνει την τιμή της υψηλότερης από τις δύο πιθανότητες όταν δεν υπάρχει αύξηση πιθανότητας μεταξύ των δύο εκτιμήσεων (δηλαδή εάν ο κίνδυνος εγκατάστασης και διάδοσης είναι υψηλός και ο κίνδυνος οικολογικών συνεπειών είναι μέσος, η τελική βαθμολογία λαμβάνει την τιμή της υψηλότερης από τις δύο πιθανότητες, η οποία είναι υψηλή). Όταν υπάρχει αύξηση πιθανότητας μεταξύ των δύο εκτιμήσεων (δηλαδή μείγμα υψηλής και χαμηλής) η τελική τιμή είναι μεσαία.

Το αποτέλεσμα της αξιολόγησης αυτής θα εκφράζεται ως ένα από τα ακόλουθα επίπεδα κινδύνου:

Η μετακίνηση υψηλού κινδύνου:

- εμφανίζει υψηλό κίνδυνο βλάβης της βιοποικιλότητας λόγω διασποράς και άλλων οικολογικών συνεπειών·
- πραγματοποιείται υπό συνθήκες εκτροφής που αυξάνουν τον κίνδυνο της βλάβης αυτής·
- αφορά εγκατάσταση υδατοκαλλιέργειας η οποία πουλάει υδρόβια ζώα για περαιτέρω εκτροφή ή εμπλουτισμό·
- συνεπώς, η μετακίνηση προκαλεί σημαντικές ανησυχίες (απαιτούνται σημαντικά μέτρα άμβλυσης). Συνιστάται η απόρριψη της πρότασης, εκτός εάν μπορούν να αναπτυχθούν διαδικασίες άμβλυσης για τη μείωση του κινδύνου σε χαμηλό επίπεδο.

Η μετακίνηση μεσαίου κινδύνου:

- εμφανίζει μέτριο κίνδυνο βλάβης της βιοποικιλότητας λόγω διασποράς και άλλων οικολογικών συνεπειών·
- πραγματοποιείται υπό συνθήκες εκτροφής που δεν αυξάνουν αναγκαστικά τον κίνδυνο της βλάβης αυτής, λαμβανομένων υπόψη του είδους και των συνθηκών περιορισμού·
- αφορά εγκατάσταση υδατοκαλλιέργειας η οποία πουλάει τα προϊόντα της κυρίως για ανθρώπινη κατανάλωση·

- δ) συνεπώς, η μετακίνηση προκαλεί μέτριες ανησυχίες. Συνιστάται η απόρριψη της πρότασης, εκτός εάν μπορούν να αναπτυχθούν διαδικασίες άμβλυσης για τη μείωση του κινδύνου σε χαμηλό επίπεδο.

Η μετακίνηση χαμηλού κινδύνου:

- α) εμφανίζει χαμηλό κίνδυνο βλάβης της βιοποικιλότητας λόγω διασποράς και άλλων οικολογικών συνεπειών·
- β) πραγματοποιείται υπό συνθήκες εκτροφής που δεν αυξάνουν τον κίνδυνο της βλάβης αυτής·
- γ) αφορά εγκατάσταση υδατοκαλλιέργειας η οποία πουλάει τα προϊόντα της μόνον για ανθρώπινη κατανάλωση·
- δ) συνεπώς, η μετακίνηση προκαλεί αμελητέες ανησυχίες. Συνιστάται η έγκριση της πρότασης. Δεν χρειάζονται μέτρα άμβλυσης.

Η πρόταση μπορεί να εγκρίνεται ως έχει (δεν απαιτούνται μέτρα άμβλυσης) μόνον εάν η συνολική εκτιμώμενη πιθανότητα κινδύνου είναι «χαμηλή» και εάν η συνολική βεβαιότητα για την οποία έχει εκτιμηθεί ο συνολικός κίνδυνος έχει λάβει τιμή «πολύ βέβαιη» ή «εύλογα βέβαιη».

Εάν, μετά από μια πρώτη ανάλυση, ο συνολικός κίνδυνος κατατάσσεται σε «υψηλή» ή «μεσαία» κατηγορία, πρέπει να περιλαμβάνονται στην αίτηση προτάσεις περιορισμού ή άμβλυσης, οι οποίες θα υπόκεινται σε επακόλουθη ανάλυση κινδύνου μέχρι ότου η τελική βαθμολογία του συνολικού κινδύνου λάβει τιμή «χαμηλή» με εκτίμηση «πολύ βέβαιη» ή «εύλογα βέβαιη». Η περιγραφή των πρόσθετων αυτών φάσεων, μαζί με τις λεπτομερείς προδιαγραφές των μέτρων περιορισμού ή άμβλυσης, αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της εκτίμησης κινδύνου.

ΜΕΡΟΣ 2

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΚΤΙΜΗΣΗΣ ΜΗ ΣΤΟΧΕΥΟΜΕΝΩΝ ΕΙΔΩΝ

Φάση 1

Πιθανότητα εγκατάστασης και διασποράς μη στοχευόμενων ειδών πέραν της προγραμματισμένης περιοχής εισαγωγής

Γεγονός	Πιθανότητα (Υ, Μ, Χ)	Βεβαιότητα (ΠΒ, ΕΒ, ΕΑ, ΠΑ)	Σχόλια για την υποστήριξη της εκτίμησης ⁽¹⁾
Εισαγωγή μη στοχευόμενου είδους λόγω της εισαγωγής ή της μετατόπισης υδρόβιων οργανισμών			
Το εισαγόμενο μη στοχευόμενο είδος αντιμετωπίζει ευπαθή ενδιαιτήματα ή ξενιστές			
Τελική βαθμολογία ⁽²⁾			

⁽¹⁾ Ο εκτιμητής παραπέμπεται στα προσαρτήματα Α και Β του κώδικα πρακτικής του ICES.

⁽²⁾ Η τελική βαθμολογία για την πιθανότητα λαμβάνει την τιμή του στοιχείου με τη χαμηλότερη βαθμολογία κινδύνου και η τελική βαθμολογία για το επίπεδο βεβαιότητας λαμβάνει επίσης την τιμή του στοιχείου με το χαμηλότερο επίπεδο βεβαιότητας.

Φάση 2

Συνέπειες εγκατάστασης και διασποράς μη στοχευόμενων ειδών

Γεγονός	Πιθανότητα (Υ, Μ, Χ)	Βεβαιότητα (ΠΒ, ΕΒ, ΕΑ, ΠΑ)	Σχόλια για την υποστήριξη της εκτίμησης ⁽¹⁾
Τα μη στοχευόμενα είδη ανταγωνίζονται ή ασκούν θηρευτική δραστηριότητα επί αυτόχθονων πληθυσμών προκαλώντας την εξαφάνισή τους.			
Η γενετική ανάμιξη μη στοχευόμενων ειδών με τοπικούς πληθυσμούς οδηγεί σε απώλεια γενετικής ποικιλομορφίας.			
Άλλα ανεπιθύμητα γεγονότα οικολογικής ή παθολογικής φύσεως.			

Γεγονός	Πιθανότητα (Y, M, X)	Βεβαιότητα (ΠΒ, ΕΒ, ΕΑ, ΠΑ)	Σχόλια για την υποστήριξη της εκτίμησης ⁽¹⁾
Ορισμένα από τα προαναφερόμενα γεγονότα συνεχίζονται και μετά την απομάκρυνση των μη στοχευόμενων ειδών.			
Τελική βαθμολογία ⁽²⁾			

⁽¹⁾ Ο εκτιμητής παραπέμπεται στα προσαρτήματα Α και Β του κώδικα πρακτικής του ICES

⁽²⁾ Η τελική βαθμολογία για τις συνέπειες λαμβάνει την τιμή της υψηλότερης βαθμολογίας κινδύνου και η τελική βαθμολογία για το επίπεδο βεβαιότητας λαμβάνει επίσης την τιμή του στοιχείου με το χαμηλότερο επίπεδο βεβαιότητας.

Φάση 3

Πιθανότητα κινδύνου όσον αφορά μη στοχευόμενα είδη

Δίδεται μία ενιαία τιμή βάσει των εκτιμήσεων των φάσεων 1 και 2.

Συνιστώσα	Πιθανότητα κινδύνου (Y, M, X)	Βεβαιότητα (ΠΒ, ΕΒ, ΕΑ, ΠΑ)	Σχόλια για την υποστήριξη της εκτίμησης ⁽¹⁾
Εγκατάσταση και διασπορά (φάση 1)			
Οικολογικές συνέπειες (φάση 2)			
Τελική βαθμολογία ⁽²⁾			

⁽¹⁾ Ο εκτιμητής παραπέμπεται στα προσαρτήματα Α και Β του κώδικα πρακτικής του ICES.

⁽²⁾ Η τελική βαθμολογία για την πιθανότητα κινδύνου λαμβάνει την τιμή του στοιχείου με τη χαμηλότερη βαθμολογία κινδύνου και η τελική βαθμολογία για το επίπεδο βεβαιότητας λαμβάνει επίσης την τιμή του στοιχείου με το χαμηλότερο επίπεδο βεβαιότητας.

Οι όροι που εφαρμόζονται στην εκτίμηση της πιθανότητας κινδύνου που έχει σχέση με ξένα είδη (μέρος 1) εφαρμόζονται επίσης τηρουμένων των αναλογιών και σε αυτήν την πιθανότητα κινδύνου που έχει σχέση με μη στοχευόμενα είδη (μέρος 2), συμπεριλαμβανομένης της υποχρέωσης για λήψη μέτρων περιορισμού και άμβλυσης.

ΜΕΡΟΣ 3

ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ — ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

- Ιστορικό και αιτιολόγηση της αίτησης:
  - Συνοπτικές πληροφορίες εκτίμησης κινδύνου
  - Σύνοψη της εκτίμησης του οικολογικού και του γενετικού κινδύνου
  - Σύνοψη της εκτίμησης κινδύνου σε σχέση με μη στοχευόμενα είδη
- Σχόλια:
  - Μέτρα άμβλυσης:
  - Τελική δήλωση σχετικά με τη συνολική πιθανότητα κινδύνου για τους οργανισμούς:
  - Συμβουλές προς την αρμόδια αρχή:

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

Απομόνωση

Η απομόνωση είναι το μέσο με το οποίο τα ζώα ή φυτά, ή οποιοδήποτε σχετικοί με αυτούς οργανισμοί, διατηρούνται σε πλήρη απομόνωση από το παρακείμενο περιβάλλον προκειμένου να προλαμβάνονται οι επιπτώσεις στα άγρια και τα εκτρεφόμενα είδη καθώς και οι ανεπιθύμητες μεταβολές των φυσικών ενδιαιτημάτων.

Είναι αναγκαίο να διατηρούνται τα ξένα ή τα απόντα σε τοπικό επίπεδο είδη σε απομόνωση επί αρκετό χρονικό διάστημα ώστε να ανιχνεύονται όλα τα μη στοχευόμενα είδη και να επιβεβαιώνεται η απουσία παθογόνων οργανισμών ή νόσων. Η μονάδα πρέπει να κατασκευάζεται σύμφωνα με τις προδιαγραφές της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους εγκατάστασης, η οποία θα είναι υπεύθυνη για τη χορήγηση της σχετικής έγκρισης. Η διάρκεια της απομόνωσης πρέπει να προσδιορίζεται στην άδεια. Εάν η εγκατάσταση δεν βρίσκεται στο κράτος μέλος υποδοχής, η συμβουλευτική επιτροπή που είναι υπεύθυνη για την εγκατάσταση καθώς και η συμβουλευτική επιτροπή του κράτους μέλους υποδοχής πρέπει να συμφωνούν για τη διάρκειά της.

Οι επιχειρηματίες πρέπει να εκμεταλλεύονται τις εγκαταστάσεις απομόνωσης σύμφωνα με τους ακόλουθους όρους. Επιπλέον, οι επιχειρηματίες πρέπει να διαθέτουν πρόγραμμα διασφάλισης της ποιότητας καθώς και εγχειρίδιο λειτουργίας.

Για τους σκοπούς του παρόντος παραρτήματος, όταν μια αίτηση αφορά προτεινόμενη μετατόπιση, οι όροι «εισαγωγή/εισαγόμενο» αντικαθίστανται από τους όρους «μετατόπιση/μετατοπιζόμενο».

Διάθεση υγρών αποβλήτων και λυμάτων

Όλα τα υγρά απόβλητα και λύματα που δημιουργούνται στην εγκατάσταση πρέπει να υποβάλλονται σε επεξεργασία κατά τρόπο ο οποίος καταστρέφει αποτελεσματικά όλα τα ενδεχόμενα στοχευόμενα είδη και τους συναφείς οργανισμούς. Για να διασφαλίζονται η συνεχής λειτουργία και η πλήρης απομόνωση, τα συστήματα επεξεργασίας υγρών αποβλήτων της εγκατάστασης απομόνωσης πρέπει να είναι εξοπλισμένα με μηχανισμούς ασφάλειας κατά της αστοχίας.

Τα υγρά απόβλητα και τα λύματα που έχουν υποστεί επεξεργασία ενδέχεται να περιέχουν ουσίες οι οποίες είναι επιβλαβείς για το περιβάλλον (π.χ. αντιρρυπαντικά) και πρέπει να διατίθενται κατά τρόπο ο οποίος να ελαχιστοποιεί τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις.

Πρέπει να καταρτίζεται λεπτομερής έκθεση σχετικά με την επεξεργασία των υγρών και στερεών αποβλήτων, στην οποία να αναφέρεται το προσωπικό που είναι υπεύθυνο για την επεξεργασία καθώς και το σχετικό χρονοδιάγραμμα. Το σύστημα πρέπει να παρακολουθείται για να διασφαλίζονται η αποτελεσματική λειτουργία και η έγκαιρη ανίχνευση ενδεχόμενων αστοχιών.

Φυσικός διαχωρισμός

Οι μεταφερθέντες οργανισμοί πρέπει να διατηρούνται χωριστά από άλλους οργανισμούς για τη διασφάλιση του περιορισμού. Εξαιρούνται τα «είδη-δείκτες» τα οποία περιλαμβάνονται ειδικά προκειμένου να δοκιμασθούν οι επιπτώσεις των εισαγόμενων ειδών. Πρέπει να παρεμποδίζεται η είσοδος πτηνών, άλλων ζώων, νοσογόνων παραγόντων και ρυπαντών.

Προσωπικό

Η πρόσβαση πρέπει να επιτρέπεται μόνον σε εκπαιδευμένο και εξουσιοδοτημένο προσωπικό. Πριν από την έξοδο από την εγκατάσταση, θα πρέπει να απολυμαίνονται (βλέπε κατωτέρω) τα υποδήματα, τα χέρια και οποιοδήποτε υλικό το οποίο χρησιμοποιήθηκε εντός της εγκατάστασης.

Εξοπλισμός

Μετά την παραλαβή τους, ο χειρισμός όλων των φάσεων ζωής, των δεξαμενών, του ύδατος, των δοχείων μεταφοράς και του εξοπλισμού που ήρθε σε επαφή με τα εισαγόμενα είδη, συμπεριλαμβανομένων των οχημάτων μεταφοράς, πρέπει να πραγματοποιείται κατά τρόπο ώστε να διασφαλίζεται ότι δεν υπάρχει διαφυγή του είδους ή συναφών μη στοχευόμενων ειδών από την εγκατάσταση. Όλο το υλικό αποστολής και συσκευασίας πρέπει να απολυμαίνεται ή να καίγεται, εφόσον επιτρέπεται η καύση του.

Θάνατοι και διάθεση

Πρέπει να τηρούνται ημερήσια αρχεία σχετικά με τους θανάτους και να διατίθενται για επιθεώρηση από την αρμόδια αρχή. Όλα τα νεκρά άτομα πρέπει να διατηρούνται επιτόπου. Δεν πρέπει να απορρίπτονται νεκρά άτομα, ιστοί ή όστρακα χωρίς εγκεκριμένη επεξεργασία για τη διασφάλιση της πλήρους απολύμανσης. Είναι δυνατόν να χρησιμοποιείται μέθοδος θερμικής επεξεργασίας, όπως είναι η αποστείρωση σε αυτόκλειστο ή η χημική αποστείρωση.

Οι θάνατοι πρέπει να αναφέρονται στην αρμόδια αρχή, τα δε κράτη μέλη πρέπει να ερευνούν τα αίτια των θανάτων εγκαίρως. Τα νεκρά είδη πρέπει να αποθηκεύονται, να μεταφέρονται και να διατίθενται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1774/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Οκτωβρίου 2002, για τον καθορισμό υγειονομικών κανόνων σχετικά με τα ζωικά υποπροϊόντα που δεν προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο ⁽¹⁾.

Επιθεώρηση και δοκιμή

Πρέπει να πραγματοποιούνται τακτικές επιθεωρήσεις για τα μη στοχευόμενα είδη. Εάν εντοπισθεί ένα τέτοιο είδος, ή μη προηγουμένως ανιχνευθείσα νόσος ή παράσιτο σε έναν οργανισμό, πρέπει να λαμβάνονται τα αναγκαία μέτρα για τον έλεγχο της κατάστασης. Τα μέτρα αυτά μπορούν να περιλαμβάνουν την καταστροφή των οργανισμών και την απολύμανση της εγκατάστασης.

Διάρκεια

Η απαιτούμενη διάρκεια απομόνωσης θα ποικίλλει ανάλογα με τον οργανισμό, τον εποχικό χαρακτήρα των μη στοχευόμενων ειδών που προκαλούν ανησυχίες και τις συνθήκες εκτροφής.

Τήρηση αρχείων

Οι εγκαταστάσεις απομόνωσης πρέπει να τηρούν ακριβή αρχεία σχετικά με τα εξής:

- χρόνος εισόδου/εξόδου του προσωπικού,
- αριθμός θανάτων και μέθοδος αποθήκευσης ή διάθεσης,
- επεξεργασία εισερχόμενου ύδατος και υγρών αποβλήτων,
- δείγματα που υποβλήθηκαν σε εμπειρογνώμονες για τη δοκιμή μη στοχευόμενων ειδών,
- τυχόν μη κανονικές καταστάσεις που επηρεάζουν τη λειτουργία της απομόνωσης (διακοπές ρεύματος, ζημιές στα κτίρια, κακοκαιρία κ.λπ.).

Απολύμανση

Η απολύμανση αφορά τη χρήση απολυμαντικών ουσιών σε επαρκείς συγκεντρώσεις και για επαρκές χρονικό διάστημα προκειμένου να θανατωθούν οι επιβλαβείς οργανισμοί. Οι απολυμαντικές ουσίες και συγκεντρώσεις για την απολύμανση της εγκατάστασης απομόνωσης πρέπει να στηρίζονται σε πλήρη απολύμανση του θαλάσσιου και του γλυκού νερού. Παρόμοιες συγκεντρώσεις πρέπει να χρησιμοποιούνται για τη συνήθη απολύμανση της εγκατάστασης. Συνιστάται να εξουδετερώνονται όλες οι απολυμαντικές ουσίες πριν απελευθερωθούν στο παρακείμενο περιβάλλον, οι δε εγκαταστάσεις που χρησιμοποιούν θαλάσσιο νερό πρέπει να επεξεργάζονται των καταλοίπων οξειδωτικών ουσιών που παράγονται κατά τη διάρκεια της χημικής απολύμανσης. Σε περίπτωση έκτακτης ανάγκης, όπως είναι η εύρεση εισαχθέντος παρασίτου ή νοσογόνου παράγοντα, πρέπει να υπάρχει επαρκής απολυμαντική ουσία ώστε να είναι δυνατή η απολύμανση ολόκληρης της εγκατάστασης.

⁽¹⁾ ΕΕ L 273 της 10.10.2002, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2007/2006 της Επιτροπής (ΕΕ L 379 της 28.12.2006, σ. 98).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

Κατάλογος ειδών που προβλέπονται στο άρθρο 2 παράγραφος 5

Ιριδιζούσα πέστροφα, *Oncorhynchus mykiss*

Ποταμίσια πέστροφα, *Salvelinus fontinalis*

Κυπρίνος, *Cyprinus carpio*

Χορτοκυπρίνος, *Ctenopharyngodon idella*

Ασημοκυπρίνος, *Hyporhthalmichthys molitrix*

Μεγαλοκέφαλος κυπρίνος, *Aristichthys nobilis*

Στρείδι του Ειρηνικού, *Crassostrea gigas*

Κυδώνι της Ιαπωνίας, *Ruditapes philippinarum*

Μεγαλόστομη πέρκα, *Micropterus salmoides*

Αρκτοσαλβελίνος, *Salvelinus alpinus*
